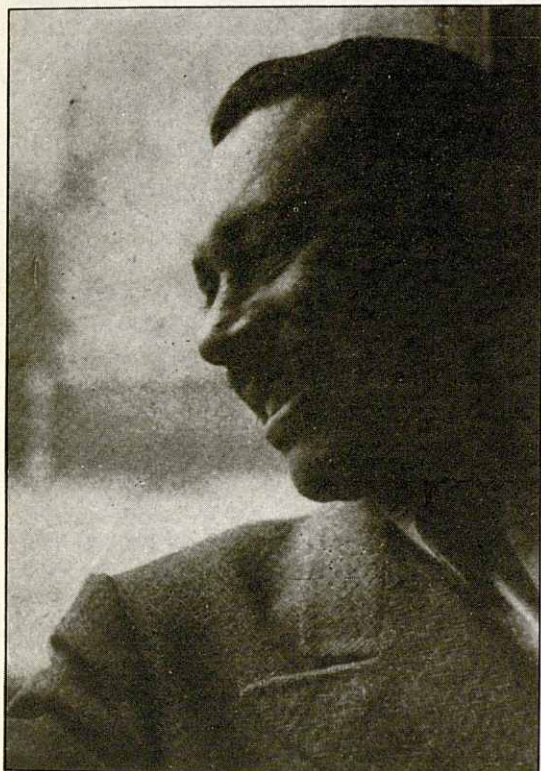


«Scat-Singin»

De la manera de cantar en "scat", s'ha dit que és una combinació 1^{er}, de paraules intraduibles; 2^{on} de monosíl·labs sense cap sentit; 3^{er}, pigmentats amb cadències polirítmiques, i 4^{rt}, tot plegat sota la divisa: improvisació sense límits.

El cantant de "scat" i músic (guitarra, mandolina i bateria) Leo Watson, als anys 1945-46 fou l'ídol pels que, avui, canten "scat". Aquests són, per exemple Clark Terry, Slim Gaillard, Mel Tormé, Richard Boone (no, aquest no és pas l'actor Boone!). Anita O'Day, Betty Carter, Ethel Ennis, etc.



CAB CALLOWAY

Louis Armstrong, no cal dir-ho, va ésser el primer —en disc, cal afegir— qui cantà en "scat". Armstrong ens ho ha explicat tal com succeí: "Heebie Jeebies" fou gravat el 26 de febrer de l'any 1926. Armstrong s'oblidà del text i, de seguida, va començar a cantar quelcom així: **Da-da-da-du** i **Skid-Dat-de-Dat** en un coro ad. lib. Digue's "jive", cant improvisat sense paraules, "scat", més tard "riff" o "bop", aquesta música és una entramaliadura que provoca somriures de felicitat.

Tal com Louis Armstrong i Leo Watson, el gran Bing Crosby als anys trenta esdevingué un ídol

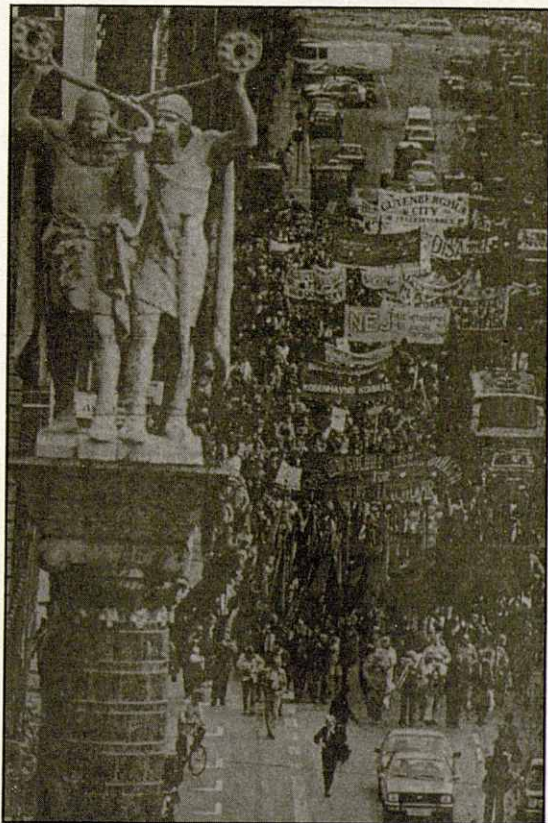
pel seu "scat - singin". Junt amb els Mills Brothers cantava en aquest idioma, i en "Some of These Days" (Columbia) ningú el superà.

El millor número de Leo Watson, em sembla, va gravar-se sota l'etiqueta "V-Disc". Amb Slim Gaillard (guitarra i vocal) i Bam Brown (baix i vocal) fan de "Cement Mixer" una obra monumental.

D'Armstrong, Watson i Crosby només en resten els seus discs, ja que com sap el nostre estimat lector, van morir els anys 1971, 1950 i 1973 respectivament.

Altres discs de "scat" famosos son, per exemple: "It's Sweet Like So" (Teddy Bunn - Spencer Williams), "When I Taka My Sugar To Tea" (The Chocolate Dandies). "Hotter than That" (Louis Armstrong), "Opera in Vout" (Slim Gaillard), "The Jumpin' Jive" (Cab Calloway), "Lady be Good" (Dink Johnson), "Hot and Anxious" (Don Redman), "How High the Moon" (Ella Fitzgerald), "Minnie the Moocher" (Danny Kaye).

Bob Andersen
des de Copenhague



Els vikings toquen a Copenhage el "Basin Street Blues"